In centrul discuţiilor

Imbunătăţirea continuă a activităţii sportive din Capitală

Sportul de mase — cheia de boltă a intregii activităţi

Muncind pentru traducerea în viaţă a sarcinilor prevăzute în Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. din 2 iulie 1957, consiliul orăşenesc U.C.F.S. Bucureşti, îndrumat şi sprijinit permanent de comitetul orăşenesc de partid, s-a preocupat să asigure dezvoltarea continuă a activităţii sportive de mase. Datorită acestui fapt, un număr din ce în ce mai mare de oameni ai muncii au participat la tradiţionalele competiţii de mase cum ar fi Spartachiada de iarnă a tineretului, Concursul cultural-sportiv al tineretului, crosurile organizate în cinstea zilelor de 1 Mai şi 7 Noiembrie, campionatele pe asociaţii etc.

Darea de seamă a scos în evidenţă că în cursul anului trecut s-au înregistrat în oraşul Bucureşti peste 700.000 de participări la aceste populare competiţii. La realizarea acestui succes un aport însemnat l-au adus consiliile asociaţiilor sportive ajutate de organizaţiile U.T.M. şi de comitetele sindicale prin organizarea în bune condiţiuni şi prin mobilizarea concurenţilor la primele etape ale întrecerilor de mase.

Printre cei care au luat cuvîntul

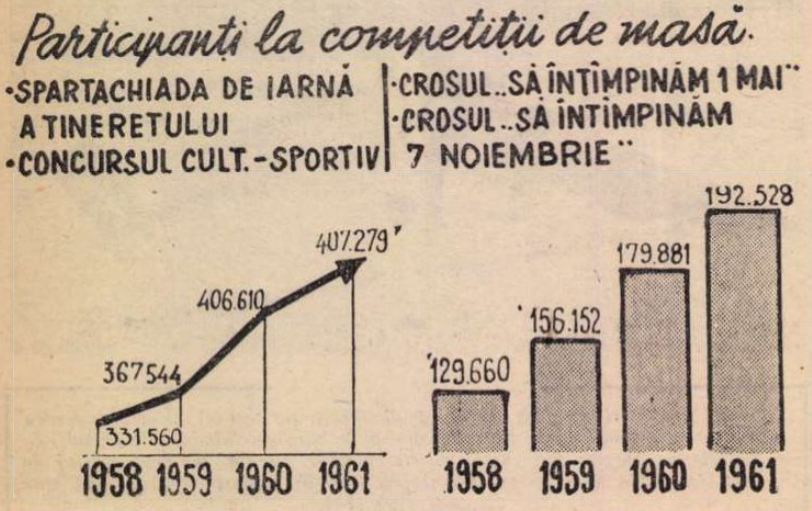

la discuţii a fost şi tov. Ion Gheorghe, secretarul consiliului asociaţiei sportive Grivita Roşie. El a arătat că în anul 1961 peste 2.500 de muncitori s-au întrecut în cadrul diferitelor acţiuni sportive de mase. „Muncitorii uzinei noastre — a spus el — participă cu mult interes la campionatele asociaţiei. Printr-o bună organizare şi mobilizare noi am reuşit să asigurăm astfel o continuitate între competiţiile de mase. Ne propunem pe viitor să acordăm acestor întreceri un şi mai mare interes".

Succese tot atît de frumoase în organizarea întrecerilor sportive de mase au fost obţinute şi de alte asociaţii sportive din Capitală. Exemple pozitive în această privinţă sînt asociaţiile sportive Semănătoarea, Vestitorul, Spartac, P.T.T., Sirena, C.P.B., Recolta M.A., Constructorul, Academia R.P.R. şi altele.

Interesantă este iniţiativa unor asociaţii sportive care au organizat cu rezultate dintre cele mai bune competiţii populare legate şi de specificul muncii din cadrul unităţii de muncă respective, cum ar fi „Cupa poştaşului", organizată de asociaţia sportivă P.T.T., „Cupa tipografului", organizată de asociaţia sportivă Tipografu!. Asemenea iniţiative contribuie la înviorarea activităţii sportive şi duc la crearea unei tradiţii în cadrul asociaţiilor sportive respective.

Desigur că rezultatele obţinute în acţiunea de angrenare a oamenilor muncii într-o activitate sportivă de mase ar fi fost cu mult mai bune dacă s-ar fi acordat o mai mare atenţie desfăşurării primei etape a acestor întreceri populare. Lucrările conferinţei au scos însă în evidenţă faptul că munca consiliilor raionale U.C.F.S. s-a efectuat în multe cazuri superficial, urmărindu-se în mod deosebit realizarea doar cifrică a directivelor şi nu folosirea întrecerilor sportive de mase în scopul întăririi sănătăţii, a creşterii capacităţii de muncă, a dezvoltării multilaterale a oamenilor muncii — sarcini ce reies din documentele de partid. Acest fapt a făcut ca improspătarea secţiilor pe ramură de sport cu elemente tinere şi talentate, mărirea numărului de secţii pe ramură de sport şi a sportivilor legitimaţi să fie, de asemenea, indeplinite formal.

Toate aceste lucruri ar fi fost uşor de realizat dacă s-ar fi folosit competiţiile de mase în mod creator, prin generalizarea experienţei pozitive a unor asociaţii sportive şi prin sprijinirea organizării competiţiilor, numindu-se tehnicieni care să ajute consiliile asociaţiilor sportive şi pe concurenţi. Unii activişti s-au mulţumit doar cu faptul că întrecerile au avut loc, fără însă să se intereseze de felul în care ele s-au desfăşurat, fără să acorde consiliilor asociaţiilor sportive îndrumarea şi sprijinul necesar. Asemenea atitudini au arătat în munca lor tovarăşii P. Vintilescu (raionul N. Bălcescu), Octavian Hamzea (raionul T. Vladimirescu) şi Ilie Constantin (raionul I. V. Stalin).

Dezvoltarea activităţii sportive de mase a influenţat în mod pozitiv asupra creşterii şi întăririi prestigiului organizaţiei noastre în rîndul maselor de oameni ai muncii. Datorită acestui fapt numărul de membri U.C.F.S. din Capitală este din ce în ce mai mare, ajungînd la sfîrşitul anului 1961 la 288.962, ceea ce reprezintă o creştere de 38.393 de membri faţă de anul 1960. In realizarea acestui important succes s-au evidenţiat consiliile raionale U.C.F.S. „23 August" şi „N. Bălcescu", care desfăşurînd o largă muncă politică şi organizatorică în rîndurile salariaţilor din întreprinderi şi instituţii au reuşit să ridice numărul de membri ai U.C.F.S. la 27.650 şi, respectiv, la 24.871.

Consiliul orăşenesc U.C.F.S. n-a generalizat însă metodele de muncă şi experienţa pozitivă a acestor consilii raionale. Pentru acest motiv, în cadrul lucrărilor conferinţei, s-a scos în evidenţă faptul că realizările în această direcţie nu sînt pe măsura posibilităţilor şi a condiţiilor existente în Capitală.

Pe viitor, va fi necesar ca noul organ ales să-şi îndrepte în mod deosebit atenţia spre o cît mai bună organizare a întrecerilor sportive de mase, ceea ce va duce în mod nemijlocit la atragerea unui număr şi mai mare de oameni ai muncii în practicarea sportului şi, implicit, la creşterea numărului de membri ai U.C.F.S.

Despre performanţe şi schimbul de mîine

Un loc important în lucrările conferinţei l-a ocupat discutarea problemelor legate de activitatea sportivă de performanţă. Lucru firesc dacă ne gîndim că din Capitală provin aproape 80 la sută din membrii loturilor reprezentative ale ţării.

In faţa antrenorilor şi sportivilor din Capitală stau sarcini deosebite. După cum au subliniat mulţi dintre

Conferinţa orăşenească a U. C. F. S. Bucureşti

cei ce au luat cuvîntul — ei trebuie să muncească în aşa fel încît rezultatele obţinute în întrecerile sportive să ajungă în cel mai scurt timp la nivelul celor mai bune performanţe europene şi mondiale. Realizările de pînă acum, deşi sînt numeroase, nu pot să mulţumească pe activiştii, tehnicienii şi sportivii cluburilor şi asociaţiilor sportive din Capitală. Spre exemplu, s-a subliniat faptul că nu s-a dus o muncă susţinută, perseverentă în direcţia selecţionării, creşterii şi promovării elementelor tinere.

„Deşi ne-am preocupat de înfiinţarea unor loturi de juniori pe lîngă fiecare secţie — a spus tov. Ion Simion, secretarul clubului raional Progresul — *totuşi nu putem aprecia ca pozitivă activitatea noastră în această direcţie. Spun acest lucru deoarece am constatat că pe antrenori i-a preocupat doar realizarea cifrică a sarcinii, fără să asigure muncii lor şi perspectiva necesară, lucru cu atît mai necesar cu cît este vorba de juniori. Astfel, deşi avem 400 de juniori legitimaţi, un mare număr dintre ei nu posedă calităţile necesare dobîndirii unei clasificări sportive superioare. In această direcţie propunem să nu se mai permită legitimarea juniorilor fără un barem anumit".*

„Şi în cadrul clubului nostru — spunea tov. colonel Aurel Budeanu, reprezentant al clubului Steaua — *s-au manifestat serioase lipsuri în ceea ce priveşte creşterea elementelor tinere.*

Dacă în oraşul Bucureşti mai există asemenea situaţii vina principală revine consiliului orăşenesc U.C.F.S., care nu a ştiut să popularizeze experienţa pozitivă a unor cluburi în această direcţie. Chiar darea de seamă sublinia că de o bună bucată de timp în cadrul clubului Metalul 23 August se duce o intensă muncă de selecţionare şi promovare a cadrelor tinere, folosindu-se în acest scop competiţiile de mase. Clubul Metalul a organizat o serie de întreceri pentru elevii şcolilor profesionale din Capitală, selecţionînd cu acest prilej o serie de tineri talentaţi, care au fost promovaţi în secţiile pe ramură de sport ale clubului. Atunci cum se explică faptul că alte cluburi se preocupă superficial de această problemă, cum este cazul clubului Ştiinţa, care nu foloseşte o tradiţională competiţie de mase a studenţilor bucureşteni, „Cupa anilor I", în vederea descoperirii de elemente tinere şi talentate? Evident că explicaţia trebuie căutată şi în lipsa de atenţie manifestată faţă de această problemă de consiliul orăşenesc U.C.F.S.

De altfel, tot din această cauză unii antrenori şi activişti din cadrul cluburilor sportive din Bucureşti iau drept criteriu de apreciere a valorii performanţele republicane şi nu performanţe de nivel european sau mondial. O asemenea tendinţă trebuie combătută cu tărie, deoarece ea duce în mod direct la manifestări de automulţumire, de supraapreciere a forţelor şi de neglijare a sarcinilor de viitor.

In mod deosebit noul organ ales va trebui să-şi îndrepte atenţia spre îmbunătăţirea activităţii sportive de performanţă din oraşul Bucureşti. Folosirea cu mult simţ de răspundere a marilor posibilităţi şi a excelentelor condiţii pe care partidul le-a pus la îndemîna mişcării sportive este o sarcină de primă importanţă în această direcţie. Este necesar să fie combătută tendinţa de a privi activitatea sportivă de performanţă numai prin prisma unor principii înguste, legate de interesele clubului sau asociaţiei sportive respective. Noul organ ales va trebui să îndrume cluburile şi asociaţiile sportive din oraşul Bucureşti spre realizarea unui important salt calitativ în activitatea sportivă de performanţă, prin promovarea cu curaj a unor elemente tinere şi talentate, spre atingerea într-o proporţie mult mai mare a nivelului celor mai bune rezultate europene şi mondiale.

Din propunerile delegaţilor

OPREA MARIN — preşedintele G.A.C. Sabarul — Slobozia : „Pe anul 1961 am primit un mare ajutor din partea echipelor bucureştene. Propun clubului raional Progresul să mărească în acest an numărul echipelor care se deplasează la noi. In acest fel, schimbul de experienţe pe care îl vom face va fi util sportivilor noştri".

MARIN ZAMFIRESCU — comisia orăşenească de box: „Presa de specialitate ar trebui să ne ajute mai mult, publicînd articole cu privire la activitatea pe care o desfăşoară unii antrenori în domeniul muncii de educaţie. Acest schimb de experienţă va fi util celorlalţi tehnicieni în munca lor".

GETA PITICA — maestră emerită a sportului: „Iniţiativa sportivilor fruntaşi de a participa la diferite competiţii de mase s-a dovedit deosebit de bună. Împărtăşind experienţa noastră acelora care fac primii paşi în sport nu ne facem decît o datorie firească faţă de mişcarea sportivă din ţara noastră. Fac apel la toţi fruntaşii în sport de a merge în rîndul tinerilor din uzine şi fabrici, şcoli, S.M.T.-uri, G.A.S.-uri şi G.A.C.-uri de a îndruma pe tineri şi tinere, contribuind astfel la îmbunătăţirea activităţii sportive de mase".

CONSTANTIN POPESCU — Scoala sportivă de elevi nr. 2: „Dacă urmărim performanţe de nivel olimpic sau mondial să nu considerăm titlul de campion republican de juniori, cucerit de sportivul nostru, decît ca o treaptă intermediară. Astfel, să ne axăm întreaga pregătire, cu ochii spre viitor. Propun ca fiecare club fruntaş să aibă secţii de copii şi tineret unde pregătirea se face de la bun început în mod ştiinţific, prin prisma viitorului".

ION TANASESCU — clubul Rapid: „Inalte performanţe nu se pot obţine decît avînd sportivi pregătiţi din toate punctele de vedere. De aceea, noi ne-am propus să găsim metodele cele mai bune pentru o apropiere şi mai mare între antrenori şi sportivi. Astfel, ne-am gîndit să organizăm un schimb de experienţă cu clubul Dinamo, care a obţinut succese deosebite pe acest tărîm. Credem că în acest fel vom îndepărta mentalităţile învechite pe care le mai au unii dintre sportivii noştri".

Folosind metode ştiinţifice, să păşim pe drumul rezultatelor înalte

Atît darea de seamă cît şi numeroşii vorbitori, au scos în relief o serie de înalte performanţe, obţinute de sportivii noştri. Aceste succese nu au fost întîmplătoare. Ele se datoresc minunatelor condiţii create de partidul şi guvernul nostru mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră. O contribuţie de seamă au adus tehnicienii, care avînd o pregătire ştiinţifică corespunzătoare au pregătit zi de zi calea spre podiumul învingătorilor medaliaţilor olimpici şi mondiali. Antrenorii au învăţat şi învaţă în permanenţă din bogata şi profunda experienţă a tehnicienilor şi sportivilor sovietici. Ei au prelucrat şi au adaptat acest tezaur al experienţei sportive după calităţile şi aptitudinile sportivilor noştri. Astfel de exemple ne oferă antrenorii: Silviu Dumitrescu, Dumitru Girleanu, Ion Soeter la atletism, Iosif Sîrbu la tir, Carol Korcec — natatie, Ioan Kunst, Oprea Vlase — handbal, Dumitru Cuc — lupte, Ion Cosmănescu, Dumitru Ionescu — rugbi, Ştefan Achim — haltere, Constantin Nour, Traian Ogrinjanu — box, Ion Mureşan — pentatlon modern, C. Teaşcă, I. Kluge, I. Urechiatu — fotbal.

Dar nu toţi antrenorii înţeleg să muncească în mod ştiinţific. Mulţi dintre ei se mulţumesc cu propria lor experienţă, cu mult depăşită de ani, lucrează empiric şi de aceea nici nu ne miră faptul că nu obţin rezultate corespunzătoare. Ei pregetă să-şi planifice munca şi să folosească în acest sens documente de planificare alcătuite ştiinţific. In această direcţie putem cita cazurile antrenorilor: N. Voicu — ciclism, C. Dumitrescu şi L. Popescu — box, St. Andreescu — handbal, ale căror preocupări se limitează în general doar la rezolvarea unor probleme strict administrative.

Un alt exemplu ni-l oferă secţia de atletism a clubului sportiv Ştiinţa, unde deşi sînt încadraţi antrenori calificaţi, bine pregătiţi profesional, media performanţelor la semifond şi fond, greutate şi disc este sub media performanţelor republicane, ca să nu mai vorbim de cele europene şi mondiale. Asemenea cazuri avem şi la Flacăra roşie, Voinţa, Metalul şi I.T.B.

O vină în această privinţă o are şi sectorul tehnic al consiliului orăşenesc U.C.F.S., care nu a exercitat un control permanent asupra activităţii secţiilor şi nu a dus o muncă perseverentă pentru ridicarea calificării antrenorilor bucureşteni.

Pe viitor va trebui să cerem ca antrenorul să răspundă de calitatea muncii pe care o depune cu sportivii şi să nu lucreze „după ureche", ci după cele mai noi cuceriri metodice şi ştiinţifice, într-o strînsă colaborare cu specialiştii, cu medicul, într-un cuvînt să fie un antrenor complet. Performanţa începe o dată cu selecţionarea viitorului sportiv. Trebuie să se pună serios accentul pe calitate.

Antrenorii trebuie să aibă trei lucruri în vedere: să nu rămînă în urmă faţă de progresul vertiginos al tehnicii diferitelor discipline sportive, să ducă o justă politică de selecţie a cadrelor şi o temeinică instruire a lor, iar munca de educaţie să constituie o parte integrantă şi esenţială a acestui proces.

Educarea sportivilor — o sarcină de mare răspundere

O bună parte din cei ce au luat cuvîntul în cadrul lucrărilor conferinţei s-au ocupat de problema educaţiei sportivilor în spiritul unei înalte ţinute morale, al unei comportări demne de societate, al disciplinei în muncă şi pe terenurile de sport. Pentru realizarea acestei importante sarcini, organele şi organizaţiile sportive din Bucureşti, sub conducerea organizaţiilor de partid şi cu sprijinul organizaţiilor U.T.M. şi al sindicatelor, au luat măsuri eficace pentru a îmbunătăţi pregătirea politică şi ideologică a sportivilor lor pentru a lărgi orizontul cunoştinţelor lor de cultură generală, îndrumîndu-i să-şi completeze studiile.

Cu toate acestea, cluburile şi asociaţiile sportive bucureştene şi în mod special consiliul orăşenesc U.C.F.S. au rămas încă datoare în ceea ce priveşte îmbunătăţirea muncii de educaţie. O serie de delegaţi au ridicat în faţa conferinţei numeroase probleme legate de educarea sportivilor, criticînd lipsurile care se mai manifestă încă în această direcţie. „Am întîlnit pe terenurile de sport tineri cu calităţi fizice excepţionale, *spunea tov. Ion Paraschivescu, membru al comisiei orăşeneşti de atletism,* dar care nu au fost educaţi la timp, în mod corespunzător; din această cauză ei s-au înfumurat, nu şi-au continuat cu aceeaşi perseverenţă pregătirea. Un rol important în această direcţie revine antrenorilor, care nu trebuie să se mulţumească doar cu activitatea lor pur tehnică, ci au datoria să se ocupe şi de educaţia tineretului sportiv, de formarea caracterului lui. Vreau să precizez în faţa conferinţei că ceea ce contează mai mult este exemplul personal al antrenorului. Spun acest lucru pentru că mai sînt antrenori care prin comportarea lor constituie un rău exemplu pentru sportivi".

Deşi s-au depus eforturi susţinute în domeniul îmbunătăţirii educaţiei comuniste a sportivilor, lipsurile mai persistă în acest domeniu. Antrenorii trebuie să înlăture rămăşiţele spiritului mic burghez care mai dăinuie la unii sportivi şi se manifestă, fie în timpul întrecerilor, fie în afara stadioanelor. Astfel de exemple negative ne-au fost oferite de jucătorii de fotbal Nunweiller III, Koszka şi Todor (Rapid), Soare (Progresul) şi alţii. O serioasă lipsă în această privinţă o are biroul consiliului orăşenesc U.C.F.S., care nu a tras la răspundere şi nu a controlat în suficientă măsură felul cum cluburile şi asociaţiile sportive îşi îndeplinesc sarcinile privind munca de educaţie cu sportivii.

Noul organ ales va trebui să îmbunătăţească substanţial procesul educativ, prin găsirea unor metode noi şi variate, prin lichidarea formalismului care se mai manifestă în această direcţie. Munca de educaţie cu sportivii cere multă dragoste, pricepere şi, în mod deosebit, perseverenţă.

In anul 1961 mişcarea sportivă din Capitală a cunoscut o dezvoltare apreciabilă atît în ceea ce priveşte sportul de mase cît şi sportul de performanţă. Din darea de seamă şi din cuvîntul numeroşilor participanţi la discuţii a reieşit însă că rezultatele obţinute nu sînt încă pe măsura posibilităţilor şi condiţiilor existente. Munca trebuie mai bine organizată, iar minunatele condiţii create de către partidul nostru şi puse la dispoziţia mişcării sportive trebuie folosite cu mai multă chibzuinţă.

Noul organ ales va trebui să-şi planifice mult mai judicios activitatea, să asigure controlul îndeplinirii sarcinilor, să ajute din plin la dezvoltarea simţului de răspundere al activiştilor sportivi. In acest fel, va fi posibil ca într-un viitor apropiat, lipsurile manifestate în mişcarea sportivă din Capitală să fie eliminate, ceea ce va duce la dezvoltarea activităţii sportive bucureştene. In felul acesta vor fi îndeplinite cu succes sarcinile pe care partidul le-a pus în faţa mişcării de cultură fizică şi sport. Şi atunci, oamenii muncii din Capitală vor avea satisfacţia de a vedea pe sportivii bucureşteni realizînd rezultate tot mai frumoase şi contribuind, prin participarea lor la marile întreceri internaţionale, la creşterea prestigiului scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.